

РЕШЕНИЕ №19

гр. Перник, 23 февруари 2009г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд Перник, първи касационен състав, в публично заседание на четвърти февруари две хиляди и девета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: И.Г.
ЧЛЕНОВЕ: С.Д.
Е.И.

При участието на секретаря Т.М. и в присъствието на прокурора Р.С. , като разгледа докладваното съдия С. Д. к.н.а.х.д. № 10/2009г. по описа на съда, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл.от АПК, във връзка с чл.63 от ЗАНН.

С Решение № 696 от 12.12.2008 г. по нахд № 1366/2008 г., 1V-ти наказателен състав на Пернишкия районен съд, е потвърдил Наказателно постановление № 2225/09.09.2008г. г., издадено от началник група сектор ПП-КАТ при ОДП на МВР-Перник, с което на Р.Р.А.,*** , на основание чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП, е наложено административно наказание "глоба" в размер на 150 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от един месец, за извършено нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

Неодоволен от решението касационният жалбоподател Р.А.А. моли атакуваното съдебно решение да бъде отменено като незаконосъобразно и необосновано, като съдът постанови друго решение, с което обжалваното наказателно постановление се отмени изцяло.

Ответникът по касационната жалба не взима становище по жалбата.

Представителят на Окръжна прокуратура Перник моли решението на РРС да бъде потвърдено, като правилно и законосъобразно.

Административен съд Перник като разгледа делото по реда на чл. 217 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс и след като взе предвид наведените от жалбоподателя касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение, намира жалбата за процесуално допустима, като подадена в срок от надлежна страна, разгледана по същество, същата е неоснователна. Съображенията за това са следните:

В атакуваното решение съдът е приел, че с акт за установяване на административно нарушение № 2225 от 16.08.2008г. е установено, че на същата дата около 11.30ч., жалбоподателят е управлявал МПС-товарен автомобил „****“,с рег.№ ***** по път П-63, движейки се в посока от път 1-6 с. Мещица , като се е движил със скорост 88км/ч. при ограничение на скоростта в населено място - 50 км./ч. Скоростта е измерена с устройство - трафик радар -04 № 101, с фиксирана с дата, час и километри и е показана на водача, с което същият е нарушил чл.21,ал.1 от ЗДвП. Актът е подписан от нарушителя без възражения. Въз основа на съставения акт за установяване на административно нарушение е било издадено и атакуваното

Наказателно постановление. Тази фактическа обстановка първоинстанционният съд е установил въз основа на събраните по делото писмени доказателства и разпита на свидетелите Л.М. и А.М. .

Въз основа на така установената фактическа обстановка по делото, районния съд е приел, че атакуваното НП следва да бъде потвърдено, тъй като същото е издадено от компетентен орган, в изискваната от закона писмена форма и при ангажиране на административно-наказателната отговорност на жалбоподателя не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила и извършването на това административно нарушение било установено по несъмнен и категоричен начин.

Настоящият състав намира, че атакуваното първоинстанционно решение е правилно и законосъобразно. Правилно ПРС е приел, че извършването на нарушението по чл. 21 ал.1 от ЗДвП, за което е ангажирана отговорността на Р.А.А. , се установява по безспорен начин от доказателствата по делото. Изложените касационни доводи не се подкрепят от събраните и обсъдени поотделно и в съвкупност доказателства от районния съд. Тези доводи са излагани и пред въззивната инстанция, като са обсъдени подробно в обжалваното решение.

Настоящият състав не приема за основателни оплакванията в касационната жалба, че оспорения административен акт е издаден от некомпетентен орган .Видно от приложените с преписката копия от заповеди № 13-189/08.02.2007г. и № 13-837/11.05.2007г.на министъра на вътрешните работи, в които са посочени изчерпателно длъжностните лица, които могат да съставят АУАН и тези които могат да издават наказателни постановления за констатираните нарушения, оспорваният административен акт не страда от посочения порок. Неоснователен се явява и касационният довод за допуснати нарушения на процесуалните правила в предсъдебното административно-наказателно производство. При съставянето на акта за установяване на административно нарушение са спазени изискванията на чл. 42 ЗАНН, а при издаването на атакуваното НП - тези на чл. 57 ЗАНН. Обстоятелствата и в двата документа са непротиворечиви и напълно ясно посочени. В конкретния случай, безспорно е установено извършеното нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП - управление на МПС с превишена скорост. Наложено наказание е определено съобразно приложимата санкционна разпоредба.

Тъй като настоящата инстанция не стигна до фактически и правни изводи различни от тези на районния съд, то обжалваемото решение, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК , вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд - Перник.

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 696 от 12.12.2008 г., постановено по нахд № 1366/2008 г. по описа на Пернишки районен съд.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: